

[Lilli Gyldenkilde]

tal, der kan indse, at det ikke er nogen god ordning med de 25 år. Når centrum-demokraterne faktisk ikke opnåede det, de ville, ved at stemme, som de gjorde vedrørende ændringsforslaget om de 25 år, kunne det jo være, at de blev lidt klogere undervejs, nu da regeringen sidder alligevel, for det var jo det, der var hensigten, da man stemte på den måde, man gjorde. Jeg vil appellere til, at man bliver klogere undervejs, sådan at vi eventuelt kan få den bestemmelse ud igen, for så får vi en bedre jobskabelsesordning.

Jeg må desværre sige, at det, der i folkområdet efterhånden hedder løntrykkercirkulæret, stadig væk opererer, om ikke i lovforslaget, så dog i en bemærkning, der giver hjemmel til et sådant cirkulære. Men jeg må også sige, at af den tillægsbetænkning, der er lavet, fremgår det klart, at løntrykkercirkulæret kun skal gælde for de rene kommunale beskæftigelsesarbejder, altså ikke for det, der sættes i gang i privat regie. Det vil sige, at det er lykkedes at holde det væk fra noget af jobskabelsesordningen. Det skal også gælde i 26 uger, og vi kan håbe, at beskæftigelsesprojekterne efterhånden bliver af en længere varighed, sådan at det ikke bliver i hele perioden, de unge skal gå på dette cirkulæres løn.

Vi har fået en bemærkning fra arbejdsministeren under anden behandling af dette lovforslag, som klart fortæller os, at arbejdsministeren ikke via dette bidrag til betænkningen opfordrer til, at arbejdsmarkedets parter skal aftale overenskomster med en ungdomsløn til disse unge mennesker. Det har for os været meget væsentligt at få det præciseret, og det vil jeg også præcisere ved denne lejlighed. Det, det handler om, er, at dette område skal overenskomstdækkes, men ikke til nogen speciel ungdomsløn.

Det er de ting, der har medført, at SF, når vi ser det som et samlet hele, kan sige, at nu kan vi stemme for denne jobskabelsesordning, selv om den ikke er blevet så god, som vi kunne have ønsket det.

Jeg skal slutte med at sige, at vi jo ikke løser ungdomsarbejdsløshedsproblemet med de tiltag, der foreligger her, der skal langt stærkere ting til. I det hele taget klarer man ikke ungdomsarbejdsløsheden isoleret. Vi må have mere fat omkring sådanne ting som en bedre fordeling af arbejdet. Vi må have fat i en nedsættelse af arbejdstiden. Vi må have

afskaffet overarbejde. Vi vil arbejde for i den kommende tid, at det bliver en realitet, for ellers løses disse problemer ikke.

Lawaetz (FP):

Efter ændringerne i lovforslaget ved anden behandling står vi nu med de ynkkelige rester af regeringens udi egen mening stolte flag-skib: loven om jobskabelse, sværvegteren i martspakken, en væsentlig del af socialdemokratiets meget omtalte handlingsprogram, et fint ord, men et farligt ord, når der intet sker, i hvert fald intet i retning af at sætte flere i arbejde. Hvordan vil statsministeren nogen sinde på denne baggrund leve op til sit løfte fra valget og sine åbningstaler om at få 50.000 nye arbejdspladser pr. år? Marts-pakken og i særdeleshed jobskabelsen er blevet til et partipolitisk taktisk spil. Måske er det synd, for intentionerne bag ved loven var vel gode: at bruge milliarderne til positivt arbejde, til konstruktive ting, fremfor til understøttelse.

Det var, enten man kan lide det eller ej, fremskridtspartiet, der først fremførte disse tanker. Men hvem er skyld i, at det hele er løbet af sporet? Det er regeringen og kun regeringen. Havde man været indstillet på bare et tilløb til konstruktivt samarbejde med virkelig erhvervsvenlige partier, f.eks. fremskridtspartiet, kunne man være gået med til bare to hovedpunkter, som stod forrest hos os og i øvrigt hos firkløverpartierne: jobskabelsesopgaver skal udføres i den private sektor, og begyndelseslønnen skal være lavere end den for området gældende løn, kunne man have gavnet erhvervslivet, som skal tjene pengene, og man kunne forhåbentlig have medvirket til at skaffe en lang række varige job – jeg siger varige job. Man kunne have skabt en smule goodwill omkring denne lov og måske lidt optimisme, det er vel det, vi trænger allermost til.

Men det ville man naturligvis ikke. Man holdt stædigt fast på sit: fuld løn til dem, der ingenting kan, fuld løn til dem, der har været væk fra arbejdsmarkedet i to et halvt år, arbejde overført til den offentlige sektor, så det, som alle ved, bliver 20 pct. dyrere. Smukke erklæringer om, at jobskabelse fortrinsvis skal ske i den private sektor eller i samarbejde med private firmaer, gælder til Wandsbek. Vi tror ikke på det. Tværtimod